

Η περιφορά της εικόνας της Ζωοδόχου Πηγής στην ιστορική “Αγία Μονή” στο Ναύπλιο (ΒΙΝΤΕΟ)

/ [Ιερές Μονές](#)

Η Θεομητορική εορτή της Ζωοδόχου Πηγής εορτάστηκε με κάθε λαμπρότητα στο Βυζαντινό μοναστήρι της Αγίας Μονής, στην περιοχή της Άριας Ναυπλίου στην Αργολίδα, Παρασκευή 25 Απριλίου.

Ανήμερα της εορτής τελέσθηκε η πανηγυρική θεία λειτουργία από τον Ιεροκύρηκα της Μητροπόλεως Αργολίδος Χρυσόστομο Παπουλέση. Μετά το πέρας της λειτουργίας ακολούθησε η **λιτάνευση της θαυματουργής εικόνας πέριξ της Ιεράς Μονής.**

Στις ανατολικές υπώρειες του φρουρίου Παλαμήδι, κοντά στο χωριό Άρια, σε απόσταση περίπου 3 χιλιομέτρων από το Ναύπλιο, είναι κτισμένη η Αγία Μονή, όπως έχει επικρατήσει να ονομάζεται από τον 17ο αιώνα. Είναι αφιερωμένη στη Ζωοδόχο Πηγή και το καθολικό της αποτελεί μία από τις πιο ωραίες και καλοδιατηρημένες βυζαντινές εκκλησίες της Ελλάδας, αντιπροσωπευτικό δείγμα της λεγόμενης «ελλαδικής σχολής» της αρχιτεκτονικής του 12ου αιώνα.

Πρόκειται για ένα από τα παλαιότερα μοναστήρια της περιοχής που ιστορία του χάνεται στα χρόνια του Βυζαντίου.

Ο ναός κτίστηκε το 1149, όπως αναφέρει η κτητορική επιγραφή που σώζεται εντοιχισμένη στη νοτιοδυτική γωνία του νάρθηκά του. Τη δαπάνη για την οικοδόμησή του κάλυψε ο επίσκοπος Άργους Λέων, ο οποίος στο «Υπόμνημά» του μας παρέχει σημαντικές πληροφορίες για τον ίδιο αλλά και για το μοναστήρι.

Στην περίοδο της Φραγκοκρατίας (1212-1389) η μονή παρέμεινε στην ορθόδοξη λατρεία, μάλιστα έλαβε και σημαντικά προνόμια από τον Λατίνο επίσκοπο Άργους, Σεκούνδο Νάνι.

Το 1679, κατά την Α΄ Τουρκοκρατία, παραχωρήθηκε στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων ως μετόχι του Παναγίου Τάφου. Για πολλούς αιώνες ήταν σημαντικό κέντρο της πνευματικής ζωής της Αργολίδας και φιλοξένησε πολλούς λόγιους και αντιγραφείς χειρογράφων. Διαλύθηκε το 1833, με το διάταγμα της Αντιβασιλείας του Όθωνα, αλλά ξαναλειτούργησε από το 1875, οπότε αφιερώθηκε στη Ζωοδόχο Πηγή.

Το καθολικό της μονής ανήκει στον τύπο του σύνθετου τετρακιδίου σταυροειδούς εγγεγραμμένου ναού με τρούλο και τρίκογχκο Ιερό Βήμα. Στα δυτικά έχει νάρθηκα και εξωνάρθηκα, ενώ δύο πρόπυλα διαμορφώνονται στη βόρεια και στη δυτική πλευρά, από τα οποία το δυτικό έχει ανακατασκευαστεί. Το κωδωνοστάσιο προστέθηκε σε μεταγενέστερη περίοδο.

Το κτίσμα πατάει πάνω σε κρηπίδα και στους πλάγιους τοίχους του σχηματίζονται λίθινοι διακοσμητικοί σταυροί, χαρακτηριστικό της αρχιτεκτονικής του 12ου αιώνα.

Το υπόλοιπο μέρος των τοίχων είναι κτισμένο με το γνωστό μεσοβυζαντινό πλινθοπερίκλειστο σύστημα τοιχοποιίας, με ιδιαίτερα επιμελημένα τη μεσαία ασίδα του ιερού. Ο τρούλος είναι οκτάπλευρος με πώρινους κτιστούς κίονες στις γωνίες.

Ο ναός χαρακτηρίζεται για τον ιδιαίτερα πλούσιο, σχεδόν υπερβολικό κεραμοπλαστικό του διάκοσμο, στοιχείο επίσης χαρακτηριστικό του 12ου αιώνα. Στο εσωτερικό του, δεν σώζεται τίποτα από τον αρχικό τοιχογραφικό διάκοσμο και το μαρμάρινο τέμπλο.

-Φωτογραφίες: STUDIO B&G ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ - Γ.ΡΑΣΣΙΑΣ